

[Holger Eriksen.]

lem kan jo godt huske, hvilke regeringskoalitioner der måtte laves dengang — tilsidst regeringskoalitioner, som i sig selv var politisk umulige. Men det var nødvendigt, fordi de store partier, der følte ansvaret, var nødt til at træde sammen — alle de små partier, der var nydannet, holdt sig jo som bekendt udenfor —, og derfor kan man ikke med en flot bemærkning erklære, at det ingen betydning havde for sammenbrudet i Tyskland.

Hvad angår de syge, konstaterede jeg med glæde, at det ærede medlem var tilhænger af, at man såvidt muligt skaber mulighed for, at de får lejlighed til at stemme. Det forbavser mig måske ikke så meget, efter at jeg har læst „Middelfart Venstreblad“, der havde givet parolen. Derimod forbavsede det mig i og for sig lidt, at det ærede medlem samtidig erklærede, at han har været meget betænkelig ved at tillade stemmeafgivning pr. brev, og i den henseende talte lidt nedsættende om dem, der ikke gad gå hen at stemme på afstemningsstedet den pågældende dag. Jeg ved ikke, hvorledes det forholder sig med det ærede medlems vælgere, men jeg ved, at jeg ved hvert eneste valg har haft adskillige vælgere, der var dybt ulykkelige over, at de faktisk mistede det, som de anså for deres menneskeret, fordi deres arbejde eller øvrige personlige forhold gjorde det umuligt for dem at være tilstede. På dette punkt var det ærede medlem altså meget betænkelig, til trods for at det er muligt at skabe kontrolforanstaltninger, der er lige så effektive som dem, man har på selve valgstedet; men med hensyn til de syge, hvor noget sådant bliver meget sværere, synes der altså at være fri bane — hvad jeg naturligvis kun kan være glad for.

Ordføreren for Danmarks retsforbund, det ærede medlem hr. Helge Madsen, var i virkeligheden heller ikke meget kritisk indstillet, og det hænger vel sammen med, at det ærede medlem, når alt kommer til alt, heller ikke havde helt rene hænder, for det ærede medlem turde jo knap nok stille sig på det standpunkt, at der overhovedet ingen begrænsninger skulle være. Det ærede medlem var parat til at acceptere dem, vi har i øjeblikket, og så er det i og for sig, som om slagkraften i oppositionen mod forslaget i sig selv svinder væk. Men ellers lagde jeg mærke til, at det ærede medlem

navnlig dvælede ved nødvendigheden af, at der er forbindelse mellem rigsdagsmændene og folket, med vælgermasserne, og det er jeg helt enig med det ærede medlem i.

Så kommer vi til det — lad mig sige mærkelige forslag, som retsforbundet har stillet, om, at landet skulle gøres til een valgkreds, og at hvert parti altså skulle opstille en liste over dem, det ønskede valgt. Nu siger set ærede medlem naturligvis nok, at vælgerne ved at stemme personligt kan bestemme, hvem det skal være. Men det er kun delvis rigtigt. For det er selvfølgelig en mægtig fordel at være placeret øverst på en sådan liste. Det ærede medlem har erfaring herfor fra de steder, hvor man har sideordnet opstilling. Den, der står forrest eller øverst på listen, har en betydelig større chance end den, der står længere nede.

Hvad er det så, retsforbundet vil indføre her? Det er i virkeligheden det, at de vil sætte partiet over vælgerne, for med en sådan landsliste, en sådan rigsliste, hvor alle skal opføres, bliver vælgernes indflydelse på, hvem der bliver valgt, uhyre ringe, og derfor tror jeg ikke just, det vil tjene til at øge forbindelsen mellem rigsdagsmedlemmer og vælgere.

Overfor det ærede medlem hr. Alfred Jensens udtalelser om folkeafstemningsloven skal jeg sige, at jeg egentlig var forbavset over, at det ærede medlem var så interesseret i at få at vide, inden han skulle stemme om selve forfatningsforslaget, om der blev tale om 21 eller 23 års valgretsalder. Da vi nemlig allerede har fået at vide, at det ærede medlems parti under ingen omstændigheder vil stemme for grundlovsforslaget, kan det jo i og for sig være ret ligegyldigt, om der bliver tale om 23 eller 21 års valgretsalder.

Iøvrigt hørte vi i går det ærede medlem hr. Aksel Larsen erklære, at det samfundssystem, man har i Rusland, er så ideelt, at det ærede medlem aldrig nogensinde havde fundet nogen anledning til at kritisere det. Jeg går ud fra, at det ærede medlem hr. Alfred Jensen har den samme opfattelse, og det giver mig da anledning til at sige, at så lang tid det ærede medlems parti som ideal har et system, under hvilket man aldeles ikke diskuterer, hvornår et parti bliver så stærkt, at det skal have lov til at få andel i mandaterne, men i stedet for